

SGF.310.1.2016

Indywidualna interpretacja przepisów prawa podatkowego

Na podstawie ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U z 2016 r., poz. 716) Wójt Gminy Sońsk stwierdza, że stanowisko - przedstawione we wniosku

o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych, tj., art. 2 ust 1 pkt 3) w zw. z art. 1a ust 1 pkt 2) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U z 2016 r., poz. 716) w zw. z art. 3 pkt 1) i 3) ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U z 2016 r., poz. 290 ze zm.) oraz art. 2 pkt 1) ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U z 2016 r., poz. 961) - jest nieprawidłowe.

UZASADNIENIE

W dniu 31 października 2016 r. wpłynął wniosek o wydanie interpretacji w indywidualnej sprawie dotyczącej opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych, tj., art. 2 ust 1 pkt 3) w zw. z art. 1a ust 1 pkt 2) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U z 2016 r., poz. 716) w zw. z art. 3 pkt 1) i 3) ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U z 2016 r., poz. 290 ze zm.).

We wniosku tym przedstawiono następujący stan faktyczny i zdarzenie przyszłe:

Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą polegającą przede wszystkim na realizacji projektów elektrowni wiatrowych oraz ich eksploatacji.

Po sfinalizowaniu etapu prac mającego na celu przygotowanie inwestycji, zakończonego m.in. uzyskaniem prawomocnego pozwolenia na budowę. Wnioskodawca zamierza zrealizować na terenie Gminy Sońsk inwestycję polegającą na budowie elektrowni wiatrowej. Zakończenie prac budowlanych i uruchomienie elektrowni wiatrowej planowane jest na 2017 rok. Realizacja inwestycji uzależniona jest jednak od wyników analiz dotyczących opłacalności inwestycji, w tym również przy uwzględnieniu obciążeń publicznoprawnych dotyczących opodatkowania podatkiem od nieruchomości planowanej elektrowni wiatrowej.

Elektrownia wiatrowa będzie składać się z fundamentu i wieży/masztu („elementy budowlane”) oraz elementów technicznych w postaci m.in. wirnika z zespołem łopat, zespołu podniesienia napędu, generatora prądowórczego, układów sterowania i zespołu gondoli wraz z mocowaniem, a także mechanizmu obrotu („elementy techniczne”),

stanowiących odrębne pod względem technicznym od elementów budowlanych urządzenia służące do wytwarzania energii elektrycznej.

Pytanie Wnioskodawcy do przedstawionego stanu faktycznego i zdarzenia przyszłego:

- Czy w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U z 2016 r. poz. 961) opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają – tak jak dotychczas – wyłącznie elementy budowlane elektrowni wiatrowej (fundament i wieża/maszt), tj. nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości elementy techniczne (takie jak w szczególności wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu)?

Stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej zdarzenia przyszłego:

Po wejściu w życie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, tak jak dotychczas, wyłącznie części budowlane urządzeń elektrowni wiatrowej (fundament i wieża/maszt) podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, natomiast części techniczne (takie jak w szczególności wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu) nie podlegają podatkiem od nieruchomości.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego – zdarzenia przyszłego, jest nieprawidłowe.

Stanowisko organu:

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 3) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U z 2016 r., poz. 716) jako przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości wskazuje budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Art. 1a ust. 1 pkt 2 wymienionej ustawy definiuje użyte w ustawie pojęcie budowla, określając, że oznacza ono obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Pierwszy element definicji, tj. zwrot „obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury” stanowi powtórzenie definicji budowli z art. 3 pkt 3) ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U z 2016 r., poz. 290 ze zm.). Drugi element definicji „urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem” to również powtórzenie definicji zawartej w art. 3 pkt 9) ustawy Prawo budowlane.

Zgodnie z art. 3 pkt 3) ustawy Prawo budowlane pod pojęciem budowli należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową”.

Art. 2 pkt 2) ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U z 2016 r., poz. 961) definiuje, że przez elektrownię wiatrową rozumie się budowlę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składającą się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikro instalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 ze zm.). Zgodnie z art. 2 pkt 2) wymienionej ustawy przez elementy techniczne należy rozumieć wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu. Ponadto w załączniku do ustawy Prawo budowlane określającym kategorie obiektów budowlanych, w „Kategorii XXIX”, wprowadzono obiekty - „wolnostojące kominy i maszty oraz elektrownie wiatrowe”.

W tym miejscu należy wskazać, iż w uzasadnieniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 września 2011 r. (sygn. akt P 33/09) Trybunał wskazał jednoznacznie jak powinno się interpretować przepisy podatkowe dotyczące opodatkowania budowli podatkiem od nieruchomości w zgodzie z Konstytucją, stwierdzając m.in., że *za budowle w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych można uznać jedynie **budowle wymienione w art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane w innych przepisach tej ustawy lub w załączniku do niej**, będące wraz z instalacjami i urządzeniami obiektem budowlanym, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. b ustawy Prawo budowlane czyli pod warunkiem, że stanowią one całość techniczno-użytkową (...).*

Tak sprecyzowane stanowisko Trybunału Konstytucyjnego jasno określa jakie obiekty i urządzenia należy uznawać za budowle, a jakie budowlami w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie będą, a tym samym nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Stanowisko to przesądza, że od 1 stycznia 2017 r. (art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych) elektrownie wiatrowe, które są wymienione w załączniku do ustawy Prawo budowlane będą podlegały opodatkowaniu od całkowitej wartości, bez podziału na części budowlane i niebudowlane.

Podkreślenia również wymaga fakt, że co prawda zmiany przepisów obowiązują od 16 lipca 2016 roku, ale ustawodawca, wiedząc jakie skutki wywrze zmiana ustawy Prawo

budowlane w zakresie podatku od nieruchomości, w ustawie o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych ostatecznie zapisał w art. 17, że „*Od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy.*” Zdaniem organu, regulacja ta miała na celu wydłużenie czasu, podatnikom podatku od nieruchomości od elektrowni wiatrowych, na przygotowanie się do wzrostu wartości elektrowni wiatrowych stanowiących podstawę opodatkowania w podatku od nieruchomości. Założeniem przepisu art. 17 nie było determinowanie zasad ustalania podatku od nieruchomości, a jedynie danie czasu podatnikom na wdrożenie zmian. Od 1 stycznia 2017 roku podstawą opodatkowania podatkiem od nieruchomości od elektrowni wiatrowej będzie wartość wszystkich jej elementów.

Podsumowując, na gruncie obowiązujących przepisów podatkowych i budowlanych, opodatkowaniem podatkiem od nieruchomości w opisanym stanie faktycznym dla zdarzenia przyszłego, które nastąpi po 1 stycznia 2017 r. podlegać będą elektrownie wiatrowe wymienione w załączniku do ustawy Prawo budowlane w obiektach budowlanych kategorii XXIX.

Pouczenie:

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2016 r., poz. 617).

Skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 57a ww. ustawy).

Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Wójt Gminy Sońsk, ul. Ciechanowska 20, 06-430 Sońsk

WÓJT GMINY SOŃSK
Marzena Siubowska